

СПІВЧУВАТИ □ НЕ ДРІБНИЧКИ

Додому їхав вже надвечір,
В маршрутку ледь не запізнився,
Пакет з гостинцями □ всі речі,
Де сісти, навіть не дивився.

Шукаю гроші □ розплатитись,
І тут запрошують присісти,
Хоч на капоті притулитись.
Подякував, а що робити?

На старість ноги не тримають
(Помітив, мабуть, той хлопчина),
Дивлюсь, я теж його не знаю,
Та чуйності це не причина.

Сиджу і думаю, що ЛЮДИ
Ніколи не переведуться,
Завжди були і далі будуть,
Підтримають, не відвернуться.

Я чув, що не у нас, а в Штатах
Бабуся позиватись буде,
Як сісти запропонувати
Захочуть цій бабусі люди.

І “негр” чи “чорний” в них не скажеш,

Хоч в гетто більшість □ голодранці.
На колір натяком образиш,
Кажі: “афроамериканці”.

Так географія міняє
І звички і людську натуру,
Якщо людський ти вигляд маєш,
Тоді й не лізь у вовчу шкуру.

Шануймо й далі наші звички,
Чужих не варто переймати,
Поспівчувати □ не дрібнички □
Це спосіб совість зберігати.

Їм нашу душу зрозуміти
Не схочеться, та й неможливо,
Уміють в них в достатку жити,
А в нас □ по совісті, красиво.

Дата написання вірша: 2021-01-10